

1. NA PRAZNU CRTU DODAJ IJE, JE ILI E!

L__pa djevoka Marianne skočila je na svog konja i s v__trom u kosi pohitala spasiti kol__vku s d__tetom. Njezine zelene oči str__ljale su pred sobom i nijedan muškarac nije ju mogao dostići. B__g pred progoniteljima dao joj je taman toliko vr__mena da ostavi iza sebe oblak prašine. Dok je jurila razmišljala je o čov__ku kojeg je srela ispred zv__zdarnice. Pričao joj je o zv__zdicama koje su na nebu pods__ćale na cv__tiće i sn__g. Nije bilo ničeg l__pšeg ni sjajnijeg od tog pogleda. U zraku je mirisao cv__t jorgovana i ljeto. Bila je već pomalo umorna i sanjala je svoj mirni br__g i svježu travu na obrazima.

V__st o njezinom povratku brzo se proširila selom. Širile su je ptice svojom p__smom i crkveni toranj svojom zvonjavom. U m__stu nije bilo odraslog ni d__teta koji nisu čuli za njezina junaštva u dalekoj Slonoviji. Na svom je oklopu imala izvezezna slona, a srebrni odsjaji sunca u njemu osv__tљavali su u nasm__šena lica prolaznika.

2. UPIŠI Č I Ć!

Na **oblacicu** iznad grada lebdjela je usamljena **djevojčica**. Bila je ona zvjezdana pastirica. **Čuvala** je zvjezdice da ih vjetrovi **noću** ne bi stresli s neba. No preko dana nije imala posla. Upoznala sam je dok se borila s **čvorcima** koji su uporno pokušavali pozobati trešnje sa susjedove mlade trešnjice. Ugledala sam je kroz prozor i brzo obula **čizmice** jer bilo je blato vani, od **jučerašnje** kiše, a ja sam tog dana bila usamljena kao i ona i promatrala **leptirice** i **pčele** na procvalim granama krošanja u vrtu. Spustila se na svom **oblacicu** na jedan **lopoc** u bari blizu šume. **Čovjek** bi rekao da je **obična djevojčica**, ali ona i ja i **čvorci** znali smo istinu...